

Darowizna środków pieniężnych na rzecz nabywcy lokalu mieszkalnego, dokonana bezpośrednio na rachunek płatniczy dewelopera – zwolnienie od podatku od spadków i darowizn

Donation of funds to a buyer of an apartment made directly to a developer's payment account – tax exemption from the inheritance and donation tax

Adrian Smalej

Pracownik Kancelarii Prawnej

Streszczenie

W niniejszym artykule poddano analizie przysługujące na podstawie art. 4a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn [1, dalej „ustawa z dnia 28 lipca 1983 r.”] zwolnienie z podatku dla osób obdarowanych, które otrzymały darowiznę środków pieniężnych bezpośrednio na rachunek płatniczy dewelopera, w celu wykonania umowy deweloperskiej. W szczególności dokonano przeglądu orzecznictwa, wydanych w tym przedmiocie interpretacji indywidualnych oraz uwzględniono wskazany w interpretacji ogólnej Ministra Finansów z dnia 15 lutego 2012 r. [2] model stosowania omawianego przepisu. W rezultacie stwierdzono możliwość uzyskania zwolnienia od podatku od spadków i darowizn przez obdarowanego mimo niespełnienia wszystkich wymogów formalnych określonych w powołanym przepisie, zgodnie z jego literalnym brzmieniem.

Słowa kluczowe: darowizna, środki pieniężne, deweloper, zwolnienie, podatek od spadków i darowizn.

Abstract

The paper analyzes the tax exemption, under art. 4a sec. 1 point 1 and 2 of the Act on Inheritance and Donation Tax, for recipients who have received a donation directly to a developer's payment account in order to perform a development contract. In particular, the paper contains reviewing of court rulings, individual interpretations issued in this subject and the model of application of the above-mentioned legal provision indicated in the general interpretation of the Minister of Finance was taken into account. As a result, it was found that a recipient could obtain the exemption from the inheritance and donation tax, despite not meeting all the formal requirements set out in the aforementioned legal provision, in accordance with its literal wording.

Key words: donation, funds, developer, tax exemption, inheritance and donation tax.

1. WSTĘP

W ciągu ostatnich kilku lat w Polsce nastąpił znaczny wzrost popytu na nieruchomości mieszkalne. W tej kategorii dużą popularnością cieszyły się lokale mieszkalne w budynkach wielorodzinnych, budowanych przez deweloperów. Taki stan rzeczy był m.in. konsekwencją korzystnych dla kredytobiorców warunków udzielania kredytów hipotecznych. W związku z postawionymi przez banki wymogami dotyczącymi wysokości wkładu własnego przy ubieganiu się o kredyt na zakup lokalu mieszkalnego wielu kredytobiorców korzystało z pomocy członków najbliższej rodziny, którzy często dokonywali na ich rzecz darowizny środków pieniężnych. Przelewy te nierzadko wykonywane były bezpośrednio na rachunki

bankowe deweloperów, zgodnie z postanowieniami umów deweloperskich.

Chociaż w związku z trwającą epidemią choroby COVID-19 popyt na nieruchomości mieszkalne spadł, to kwestia skutków prawnych darowizn, które zostały dokonane w powyżej opisany sposób, pozostaje aktualna i może stanowić źródło przyszłych problemów osób obdarowanych.

W niniejszym artykule zostanie poruszone jedynie zagadnienie oceny prawnej darowizny środków pieniężnych dokonanej bezpośrednio na rachunek płatniczy dewelopera – w celu zwolnienia nabywcy lokalu mieszkalnego z obowiązku zapłaty należnej deweloperowi ceny – na gruncie ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. Poniższe rozważania dotyczą w szcze-

gólności podatników, którzy otrzymali darowizny, przy czym oświadczenie darczyńcy było złożone bez zachowania formy aktu notarialnego, a te umowy, stosownie do treści art. 890 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny [3], stały się ważne z chwilą ich wykonania – co się wydaje, że w praktyce najczęściej występowało.

2. WARUNKI UZYSKANIA ZWOLNIENIA OD PODATKU

Z perspektywy omawianego zagadnienia szczególnie istotny jest art. 4a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. Przepis ten stanowi o warunkach zwolnienia od podatku od spadków i darowizn z tytułu nabycia własności rzeczy lub praw majątkowych przez małżonka, zstępnego, wstępnego, pasierba, rodzeństwo, ojczyma i macochę. W przypadku gdy przedmiotem nabycia tytułem darowizny lub polecenia darczyńcy są środki pieniężne, ustawodawca w uregulowaniu tym wprowadził dwa warunki skorzystania z omawianego zwolnienia. Pierwszy z nich, zawarty w pkt 1 rzeczonoego przepisu, uzależnia zwolnienie od zgłoszenia określonego nabycia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 6 miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego, powstałego na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 2-8 i ust. 2 przywołanej ustawy. Drugi z warunków, ujęty w art. 4a ust. 1 pkt 2, stanowi, że w przypadku gdy przedmiotem nabycia tytułem darowizny lub polecenia darczyńcy są środki pieniężne, a wartość majątku nabytego łącznie od tej samej osoby w okresie 5 lat poprzedzających rok, w którym nastąpiło ostatnie nabycie, doliczona do wartości rzeczy i praw majątkowych ostatnio nabytych, przekracza kwotę określoną w art. 9 ust. 1 pkt 1¹, wymagane jest udokumentowanie otrzymania darowizny dowodem przekazania na rachunek płatniczy nabywcy, na jego rachunek, inny niż płatniczy, w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub przekazem pocztowym.

Regulacja zwolnienia z art. 4a ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. jest przykładem charakterystycznej cechy konstrukcji podatku od spadków i darowizn, gdzie ustawodawca wplata powiązania rodzinne. Inaczej mówiąc, kształt tego zwolnienia jest przejawem realizacji przez normodawcę społecznych celów opodatkowania [4].

Odnośnie do pierwszego ze wskazanych powyżej warunków należy zauważyć, że Minister Finansów wydał rozporządzenie w sprawie wzoru zgłoszenia o nabyciu własności rzeczy lub praw majątkowych [5]. Doprecyzował w nim zakres danych zawartych w zgłoszeniu oraz określił wzór tego zgłoszenia (formularz SD-Z2). Ponadto trzeba zastrzec, że obowiązek zgłoszenia nie obejmuje przypadku, gdy nabycie nastąpiło na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego.

W praktyce znacznie więcej problemów może sprawiać drugi z ww. warunków. Obowiązek udokumentowania otrzymania środków pieniężnych dowodem przekazania na rachunek płatniczy nabywcy miał służyć przede wszystkim do potwierdzenia rzeczywistego charakteru dokonanej darowizny. Literalne brzmienie tego przepisu wskazuje jednak, że właściwie jedyną możliwością dokonania darowizny środków pieniężnych i skorzystania przy tym z omawianego zwolnienia jest przelanie środków pieniężnych bezpośrednio na rachunek obdarowanego. W taki sposób można zdobyć i następnie

okazać dokument stanowiący dowód przekazania środków na rachunek płatniczy nabywcy. Taki też sposób interpretacji art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. często wybierają naczelnicy urzędów skarbowych, którzy twierdzą jednocześnie, że ów przepis nie zawiera żadnych niejasności w warstwie tekstowej. Oznacza to, że wielu nabywców lokali mieszkalnych od deweloperów, jeśli otrzymywało darowizny pieniężne bezpośrednio na rachunek płatniczy dewelopera, może się spotkać z zakwestionowaniem przysługującego im prawa do zwolnienia od opodatkowania otrzymanych w ten sposób darowizn. Mając jednak na uwadze wykładnię teleologiczną rzeczonoego przepisu, przeważające stanowisko judykatury i doktryny, jak również wydaną przez Ministra Finansów interpretację ogólną z dnia 15 lutego 2012 r., należy stanowczo odrzucić stricte literalne rozumienie tego warunku.

3. INTERPRETACJE PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

W przywołanej powyżej interpretacji ogólnej Minister Finansów wprost wskazał, że: „Wątpliwości budzi stosowanie przepisu art. 4a pkt 2 ustawy o podatku od spadków i darowizn w przypadku, gdy środki pieniężne będące przedmiotem darowizny lub polecenia darczyńcy zostały przekazane bezpośrednio na rachunek bankowy dewelopera, ale na rzecz nabywcy, który zawarł umowę z deweloperem” oraz że „należy stwierdzić, że w przypadku gdy przedmiotem nabycia tytułem darowizny lub polecenia darczyńcy są środki pieniężne, warunek określony w tym przepisie jest spełniony także wtedy, gdy nabywca udokumentuje ich otrzymanie dowodem przekazania bezpośrednio na rachunek dewelopera w wykonaniu zawartej z nim umowy” [2].

Stanowisko to zostało oparte na dominującej linii orzeczniczej wyznaczonej przez NSA, która następnie została przyjęta przez wojewódzkie sądy administracyjne. Należy zauważyć, że mimo upływu blisko 9 lat od wydania ww. interpretacji ogólnej oraz nieznacznej zmiany treści przepisu art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r.² Minister Finansów nie wydał kolejnej interpretacji w tym przedmiocie, a interpretacja ogólna z dnia 15 lutego 2012 r. nadal zachowuje status aktualnej. Zmiana, o której mowa, nie wpłynęła istotnie na treść omawianego przepisu, a jedynie dostosowała jego brzmienie do nowelizacji, która zaszła w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych [7]. Ponadto trzeba mieć na uwadze, że ani sądy administracyjne, ani organy podatkowe nie są związane wykładnią przepisów zaproponowaną przez Ministra Finansów w interpretacji ogólnej wydanej na podstawie art. 14a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa [8, dalej „Ordynacja podatkowa”; zob. 9].

Można uznać, że z perspektywy podatnika najskuteczniejszym instrumentem ochrony przed niekorzystną dla niego wykładnią art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. jest powołanie się przed organami podatkowymi na ww. interpretację ogólną. Stosownie bowiem do przepisu art. 14k § 2 Ordynacji podatkowej zastosowanie się do interpretacji ogólnej przed jej zmianą nie może szkodzić temu, kto się do niej zastosował, również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. Zgodnie natomiast z art. 14m § 1 tej ustawy zastosowanie się do interpretacji

ogólnej, która nie została uwzględniona w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, powoduje zwolnienie z obowiązku zapłaty podatku w zakresie wynikającym ze zdarzenia będącego przedmiotem tej interpretacji, jeżeli zobowiązanie nie zostało prawidłowo wykonane w wyniku zastosowania się do interpretacji nieuwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej oraz o ile skutki podatkowe związane ze zdarzeniem, któremu odpowiada stan faktyczny będący przedmiotem interpretacji, nastąpiły po opublikowaniu tej interpretacji. W przypadku powołania się przed naczelnikiem urzędu skarbowego przez podatnika na interpretację ogólną z dnia 15 lutego 2012 r., ze wskazaniem przy składaniu formularza SD-Z2, że zastosował się on do tej interpretacji, organ, na podstawie art. 14m § 3 Ordynacji podatkowej, wydając decyzję ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego, będzie zobowiązany również określić w tej decyzji wysokość podatku objętego zwolnieniem.

Ponadto, tak jak już zaznaczono, podatnik może się powoływać w trakcie toczącego się postępowania podatkowego na orzecznictwo sądów administracyjnych oraz utrwaloną praktykę interpretacyjną organów Krajowej Administracji Skarbowej. Zgodnie z art. 14n § 5 w związku z art. 14n § 7 Ordynacji podatkowej przez utrwaloną praktykę interpretacyjną rozumie się wyjaśnienia zakresu i sposobu stosowania przepisów prawa podatkowego, dominujące w interpretacjach indywidualnych wydawanych w takich samych stanach faktycznych lub w odniesieniu do takich samych zdarzeń przyszłych oraz w takim samym stanie prawnym, w miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, oraz w okresie 12 miesięcy przed rozpoczęciem tego miesiąca. W tym miejscu należałoby zaznaczyć, że interpretacje indywidualne, dotyczące omawianego art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r., wskazują na jednoznaczny sposób wykładni, która jest korzystna dla podatnika i pozostaje również zgodna ze stanowiskiem zajęтым przez Ministra Finansów w interpretacji ogólnej z dnia 15 lutego 2012 r. Potwierdzają one bowiem prawo nabywcy lokalu mieszkalnego od dewelopera do zastosowania zwolnienia od opodatkowania darowizn otrzymanych bezpośrednio na rachunek bankowy dewelopera w wykonaniu zawartej z nim umowy [zob. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17]. Oznacza to, że podatnik ma także możliwość skorzystania z ochrony, jaką zapewnia zastosowanie się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej organów Krajowej Administracji Skarbowej, a która przedstawia się tożsamo z tą, która wynika z zastosowania się do interpretacji ogólnej.

4. STANOWISKO SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH W PRAKTYCE ORZECZNICZEJ

Istotną kwestią pozostaje stanowisko zajmowane przez judykaturę, a w szczególności przez NSA. Jak już wspomniano, można stwierdzić, że dominująca linia orzecznicza sądów administracyjnych jest korzystna dla podatnika, co stanowiło również podstawę do wydania interpretacji ogólnej z dnia 15 lutego 2012 r. o wskazanej powyżej treści. Należy jednak zaznaczyć, że zdarzały się orzeczenia, w których składy orzekające odwoływały się do ściśle literalnej wykładni art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r., prezentowanej przez organy podatkowe, i tym samym oddalały skargi podatników, którzy nie otrzymali darowizny środków pieniężnych

bezpośrednio na swój rachunek płatniczy [zob. 18, 19, 20]. Warto zauważyć, że sądy, uzasadniając odmowę uwzględnienia prawa podatnika do skorzystania z omawianego zwolnienia, powoływały się na okoliczność, że nie można odejść od literalnej wykładni przepisu prawa, który jest jasny i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych. Taka wykładnia – w ocenie sądów, które oddaliły skargi w tym przedmiocie – narusza zasadę ścisłej wykładni przepisów konstruujących ulgi i zwolnienia podatkowe (dyrektywy wykładni językowej powinny mieć zawsze pierwszeństwo), co szczególnie dotyczy przepisów prawa podatkowego, które powinny być interpretowane ściśle i w jak największym stopniu odpowiadać ich literalnemu brzmieniu, ponieważ ani podatnik, ani organ podatkowy, ani sąd nie są uprawnieni do prawotwórczej wykładni przepisów prawa podatkowego. Ponadto w wyrokach tych wskazywano również, że zgodnie z dyrektywą interpretacyjną, która dotyczy wykładni przepisów wprowadzających wszelkie wyjątki w prawie, nie można tych przepisów interpretować rozszerzająco ani też zawężająco.

Nie można się zupełnie zgodzić z powyższymi poglądami. Pamiętać bowiem trzeba, że zasada prymatu językowej wykładni przepisów prawa podatkowego, oparta m.in. na art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. [21] i wynikającej z art. 2 tego aktu zasady pewności prawa, która nabiera szczególnego znaczenia właśnie w odniesieniu do obowiązku świadczenia danin publicznych, powinna obowiązywać w warunkach niejasności przepisów tylko względem niekorzystnej dla podatnika wykładni przepisów. W przypadku gdy wykładnia funkcjonalna przepisu prawa podatkowego daje rezultaty korzystne dla podatnika, rzeczony zasady nie sprzeciwiają się jej przyjęciu, w szczególności jeżeli celem tej wykładni jest skorygowanie brzmienia przepisu prawa w taki sposób, aby był on spójny z prezentowaną przez ustawodawcę hierarchią wartości. Znaczenie przepisu art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. nie jest jasne, zwłaszcza gdy zestawimy go z pozostałymi uregulowaniami tej ustawy, w których ustawodawca stworzył model mający na celu zachowanie transparentności przyrostu majątku; celu tego nie niweczy brak dochowania „technicznego wymogu” umieszczenia środków pieniężnych na określonym rachunku płatniczym. O ile zatem należy się zgodzić z niektórymi składkami orzekającymi, że niespełnienie zawartego w tym przepisie warunku poprzez dokonanie darowizny z pominięciem jej wpłacenia na jakikolwiek rachunek płatniczy prowadzi do odebrania prawa do zwolnienia, o tyle jednak nie sposób przyjąć, że przelanie darowanej kwoty pieniężnej na rachunek płatniczy podmiotu trzeciego, ale na rzecz obdarowanego, nie spełnia wskazanych w nim wymogów.

Na kanwie omawianego problemu pojawia się jeszcze jedno istotne zagadnienie, a mianowicie kwestia istoty mieszkaniowego rachunku powierniczego. Jest to bowiem indywidualny rachunek powierniczy, z którego deweloper, jako powiernik, wypłaca środki pieniężne po spełnieniu określonych warunków, nie ma zatem nieograniczonego dostępu do utrzymywanych tam środków. Nadto rachunek powierniczy jest prowadzony w sposób umożliwiający identyfikację osoby wpłacającej tam środki i ustalenie jej udziału w zgromadzonych tam kwotach pieniężnych. Okoliczności te dodatkowo wzmocniają argumentację za traktowaniem przelewu na taki

rachunek jako darowizny spełniającej wymogi do uzyskania zwolnienia.

W tym duchu kształtuje się dominująca linia orzecznicza, wyznaczona przez NSA [zob. 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37]. Istotne znaczenie miał zwłaszcza wyrok z dnia 7 kwietnia 2010 r. [32]. NSA wskazał wówczas, że: „Wprowadzenie warunków (zgłoszenie i udokumentowanie darowizny) miało na celu «zapewnienie szczelności systemu podatkowego» oraz «uzyskanie pewności prawno-podatkowej odnośnie do nabytego majątku». Pod tymi eufemistycznymi zwrotami kryje się dążenie do zapobieżenia fikcyjnym umowom darowizny [...]. Cel ten jest osiągnięty także przy udokumentowaniu darowizny środków pieniężnych dowodem ich przekazania na rachunek bankowy podmiotu innego niż obdarowany, ale na jego rzecz” [32].

Tezy te zachowały aktualność również w nowszym orzecznictwie, np. w wyroku z dnia 27 czerwca 2018 r. NSA wprost stwierdził, iż „przyjmuje się, że warunek ten może być uznany za spełniony także wtedy, gdy przelew podarowanych środków wprawdzie nie następuje na rachunek bankowy nabywcy (obdarowanego), ale bezpośrednio na rachunek dewelopera, w związku z wykonaniem wiążącej obdarowanego umowy” [22].

Ponadto sąd ten potwierdził, że wymóg udokumentowania dokonania przelewu kwoty otrzymanej tytułem darowizny bezpośrednio na rachunek płatniczy obdarowanego pełni jedynie funkcję gwarancyjną. Cel ten spełnia każdy przelew pieniężny na rachunek wskazany przez obdarowanego, zarówno jego własny, jak i rachunek jego kontrahenta; w każdym z tych przypadków możliwe jest bowiem zarówno udowodnienie faktycznego przekazania środków, jak i późniejsze zweryfikowanie takiej czynności.

Za WSA w Gdańsku można wskazać, że: „Wprowadzając ten wymóg ustawodawcy nie chodziło przecież o przysporzenie korzyści bankom czy też spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym i pocztom – ale o preferowanie faktycznego dokonywania darowizny pomiędzy oznaczonymi członkami rodziny” [37].

Nadto zaznaczyć trzeba, że korzystna dla podatnika wykładnia omawianego przepisu znajduje również aprobatę w doktrynie. Podkreśla się przy tym, że w praktyce podatkowej należy poszukiwać takich rozwiązań przy interpretacji stanu faktycznego, aby w sytuacjach klarownych, gdy nie ma wątpliwości co do dokonanej darowizny, opowiadać się za przyznaniem podatnikowi prawa do zastosowania zwolnienia [4]. Piśmiennictwo formułuje także postulaty *de lege ferenda* dotyczące zmiany omawianego przepisu w kierunku jego dostosowania do rzeczywistości społeczno-gospodarczej [4].

5. PODSUMOWANIE

Konkludując, należy stwierdzić, że w celu uzyskania zwolnienia od podatku od spadków i darowizn w przypadku dokonania darowizny bezpośrednio na rachunek płatniczy dewelopera na rzecz nabywcy lokalu mieszkalnego nie zachodzi konieczność udokumentowania otrzymania darowizny na rachunek płatniczy obdarowanego. Wystarczające będzie udokumentowanie przelewu środków pieniężnych stanowiących przedmiot darowizny na rachunek płatniczy dewelopera, ze wskazaniem, że są to środki otrzymane w związku z za-

wartą umową deweloperską i służą nabywcy lokalu do zwolnienia się z obowiązku uiszczenia ceny za lokal, oraz zgłoszenie w okresie 6 miesięcy od dnia otrzymania darowizny nabycia określonej kwoty środków pieniężnych. Wynika to z praktyki orzeczniczej sądów administracyjnych oraz interpretacji przepisów prawa podatkowego, które zostały wydane przez właściwe organy. W szczególności istotna jest przywołana interpretacja ogólna Ministra Finansów, gwarantująca prawo do uzyskania zwolnienia podatnikom, którzy nie wystąpili o wydanie interpretacji indywidualnych w ich sprawach, a którym organy podatkowe kwestionują prawo do uzyskania zwolnienia.

Trzeba ponadto się zgodzić ze zgłaszanymi w doktrynie postulatami zmiany istniejącego stanu prawnego, który jest wysoce niepożądany i narusza zasadę pewności prawa. Podatnik nie ma bowiem obowiązku znać poglądów doktryny, orzecznictwa czy też wydawanych przez organy podatkowe interpretacji przepisów prawa.

Bibliografia:

- [1] Ustawa z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn, tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 1813 ze zm.
- [2] Interpretacja ogólna Nr PL/LM/834/10/BNJ/12/41 Ministra Finansów z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie stosowania przepisów art. 4a pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz.U. z 2009 r. Nr 93, poz. 768, z późn. zm.), Dz. Urz. Ministra Finansów poz. 9.
- [3] Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 1145 ze zm.
- [4] P. Borszowski, w: *Ustawa o podatku od spadków i darowizn. Komentarz*, P. Borszowski (red.), Wolters Kluwer, 2018.
- [5] Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie wzoru zgłoszenia o nabyciu własności rzeczy lub praw majątkowych, Dz.U. poz. 2060.
- [6] Ustawa z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. poz. 1036.
- [7] Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, tekst jednolity Dz.U. z 2020 r. poz. 794.
- [8] Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, tekst jednolity Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.
- [9] Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2004 r., K 4/03, OTK-A 2004, nr 5, poz. 41.
- [10] Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 19 marca 2019 r., 0111-KDIB2-2.4015.14.2019.1.HS, <https://sip.mf.gov.pl/faces/views/szczegoly/szczegoly-interpretacji-indywidualnej.xhtml?dokumentId=551090>, dostęp: 19.09.2020.
- [11] Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 19 marca 2019 r., 0111-KDIB2-2.4015.13.2019.1.HS, <https://sip.mf.gov.pl/faces/views/szczegoly/szczegoly-interpretacji-indywidualnej.xhtml?dokumentId=551146>, dostęp: 19.09.2020.
- [12] Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 14 maja 2018 r., sygn. 0111-KDIB2-2.4015.20.2018.3.MSI, <https://sip.mf.gov.pl/faces/views/szczegoly/szczegoly-interpretacji-indywidualnej.xhtml?dokumentId=531440>, dostęp: 19.09.2020.
- [13] Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 25 września 2017 r., 0111-KDIB4.4015.130.2017.1.MCZ, <https://sip.mf.gov.pl/faces/views/szczegoly/szczegoly-interpretacji-indywidualnej.xhtml?dokumentId=515718>, dostęp: 19.09.2020.
- [14] Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 20 września 2016 r., 2461-IBPB-2-1.4515.236.2016.1.JWe, <https://sip.mf.gov.pl/faces/views/szczegoly/szczegoly-interpretacji-indywidualnej.xhtml?dokumentId=487170>, dostęp: 19.09.2020.
- [15] Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 29 lutego 2016 r., IBPB-2-1/4515-226/15/BJ, <https://sip.mf.gov.pl/faces/views/szczegoly/szczegoly-interpretacji-indywidualnej.xhtml?dokumentId=463428>, dostęp: 19.09.2020.
- [16] Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 29 lutego 2016 r., IBPB-2-1/4515-227/15/BJ, <https://sip.mf.gov.pl/faces/views/szczegoly/szczegoly-interpretacji-indywidualnej.xhtml?dokumentId=463428>, dostęp: 19.09.2020.

- pl/faces/views/szczegoly/szczegoly-interpretacji-indywidualnej.xhtml?dokumentId=463429, dostęp: 19.09.2020.
- [17] Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 29 lutego 2016 r., IBPB-2-1/4515-23/16/DP, <https://sip.mf.gov.pl/faces/views/szczegoly/szczegoly-interpretacji-indywidualnej.xhtml?dokumentId=464896>, dostęp: 19.09.2020.
- [18] Wyrok WSA w Kielcach z dnia 28 grudnia 2018 r., I SA/Ke 407/18, LEX nr 2610980.
- [19] Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 23 maja 2017 r., I SA/Bk 183/17, LEX nr 2303774.
- [20] Wyrok WSA w Warszawie z dnia 30 stycznia 2009 r., III SA/Wa 2336/08, LEX nr 496160.
- [21] Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Dz.U. Nr 78, poz. 483.
- [22] Wyrok NSA z dnia 27 czerwca 2018 r., II FSK 1873/16, LEX nr 2533071.
- [23] Wyrok NSA z dnia 24 sierpnia 2017 r., II FSK 2104/15, LEX nr 2346056.
- [24] Wyrok NSA z dnia 5 stycznia 2018 r., II FSK 3600/14, LEX nr 2198966.
- [25] Wyrok NSA z dnia 22 kwietnia 2015 r., II FSK 619/13, LEX nr 1774485.
- [26] Wyrok NSA z dnia 12 kwietnia 2013 r., II FSK 1627/11, LEX nr 1557725.
- [27] Wyrok NSA z dnia 12 kwietnia 2013 r., II FSK 1628/11, LEX nr 1297982.
- [28] Wyrok NSA z dnia 19 stycznia 2012 r., II FSK 1419/10, LEX nr 1113601.
- [29] Wyrok NSA z dnia 14 października 2010 r., II FSK 981/09, LEX nr 746002.
- [30] Wyrok NSA z dnia 22 września 2010 r., II FSK 818/09, LEX nr 745880.
- [31] Wyrok NSA z dnia 7 kwietnia 2010 r., II FSK 2028/08, LEX nr 596176.
- [32] Wyrok NSA z dnia 7 kwietnia 2010 r., II FSK 1952/08, ONSAiWSA 2011/6/113.
- [33] Wyrok WSA w Krakowie z dnia 12 stycznia 2016 r., I SA/Kr 1571/15, LEX nr 1970649.
- [34] Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 6 czerwca 2017 r., I SA/Bk 266/17, LEX nr 2309359.
- [35] Wyrok WSA w Lublinie z dnia 1 marca 2019 r., I SA/Lu 948/18, LEX nr 2642539.
- [36] Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 19 kwietnia 2011 r., I SA/Bd 167/11, LEX nr 1096388.
- [37] Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 1 marca 2011 r., I SA/Gd 32/11, LEX nr 736468.

Przypisy:

- ¹ Przepis art. 9 ust. 1 pkt 1 odnosi się do I grupy podatników, a wskazana w nim kwota pieniężna, poniżej której nie następuje opodatkowanie, wynosi 9637,00 zł, z zastrzeżeniem ust. 2.
- ² Art. 2 ustawy z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw [6].

Artykuł do redakcji wpłynął: 11.09.2020 r.

Zweryfikowaną wersję po recenzji otrzymano: 24.09.2020 r.

Adres autora: adrian.smalej@isp-modzelewski.pl